

Svatí byli lidmi jako my. Během svého života nezískali žádnou super schopnost po kousnutí pavoukem nebo po vypití energetika. Životy prožívali v různých městech, státech, stoletích. Co ale měli všichni společného, bylo to, že dokázali vidět srdcem, a ne pouze očima. A to je základ víry i lásky. Tuto super schopnost nabízí ale Pán Ježíš každému z lidí. Ne každý ji využije. Pomáhá poznat, co je potřeba dělat, a zároveň pomáhá uznat, že něco prostě nezvládne a nemáme na to a musíme to buď dělat ve spolupráci s druhými, anebo toho nechat. Dnes si všimneme právě toho, co naši svatí nedokázali, a přesto si dokázali najít jiné správné cesty ke svatosti. Poznáš, který z nich k tobě teď promlouvá?

Když jsem v Turíně viděl, kolik kluků tady žije bez rodiny, hledají marně práci, mají hlad a nikdo se o ně nestará, chtěl jsem je všechny zachránit, ale nešlo to. Tak jsem se rozhodl pomáhat aspoň těm, pro které jsem měl ubytování a jídlo:

sv. Jan Bosco
sv. Dominik Savio
sv. Jan Maria Vianney

Byli jsme apoštolové a všichni o nás věděli, že jsme nejen bratři, ale také, že jsme zdědili po rodičích prud-

kou povahou. Snadno jsme se rozčílili. Dokonce jsme kvůli tomu měli předávku „synové hromu“. O trpělivost jsme se museli hodně snažit. Ale nevzdali jsme se a svou energii jsme darovali Pánu Ježíši:

sv. Jakub a Jan
sv. Jakub a Petr
sv. Jan a Filip

Můj syn Augustin žil hrozný život, zcela bezbožný. Měla jsem celý život pocit, že jsem ho špatně vychovala, že jsem jako maminka úplně zklamala. Neměla jsem z něho radost a byla jsem bezmocná, nechtěl mě poslouchat. Ale nikdy jsem ho nepřestala mít ráda a modlila jsem se za něj celý svůj život. Syn se stal křesťanem a pak i biskupem. I když mé modlitby byly vyslyšeny, já se za něj modlila dál.

sv. Helena
sv. Monika
sv. Adéla

Žil jsem v době prvotní církve. Nikdy mně nešlo učení. Dokonce o mně říkali, že ze mě nic nebude. Ale snažil jsem se tím nevzrušovat a nehádat se. Měl jsem raději práci, pohyb a různé aktivity, a tak jsem se raději snažil pomáhat těm, kteří to potřebovali, a od nich jsem dostával dokonce pochvalu. Když jsem vyrostl, vybrali si mě v naší farnosti a přivedli mě k apoštolům, aby mě vysvětili na jáhna, který bude mít s dalšími na starosti pomoc chudým.

sv. Matěj
sv. Štěpán
sv. Filip

*Byla jsem dcerou českého krále Přemysla Otakara I. a těšila jsem se, že budu královnou v milované české zemi a pro její lidi. Královnou jsem se sice stala, ale rodiče mě provdali do Dánska. S tím jsem nepočítala, nezna-
la jsem místní řeč ani zvyky. Moc jsem se bála, že na to nemám. Ale nakonec*

Foto: MichaelJBerlin, sdecoret - Adobe stock

jsem se prý stala nejoblíbenější dánskou královnou.

sv. Markéta – Dagmar
sv. Anežka
sv. Ludmila

Byli jsme chudá rodina na jihu Francie. Měli jsme pět dcer a čtyři děti nám brzo zemřely. Tatínek si přál syna, aby měl komu předat rodinné tradice. Ale i přesto, že mu Pán Bůh toto přání nesplnil, obdaroval jej i s manželkou vrchovatě. Jejich dcery vstoupily do kláštera a jedna z nich, ta nejmladší, se stala dokonce velmi známou svatou.

sv. Ludvík a Zélie Martinovi
sv. Augustín a sv. Monika
sv. Konstantin a sv. Helena

Byli jsme velmi chudá rodina. Od malička jsem byl spíš nemocný než zdravý. A nedokázal jsem proto nijak mezi kamarády vyniknout. Nejdříve mě to mrzelo, že pořád prohrávám a na nic nestačím. Ale rozhodl jsem se, že to nevzdám a budu se snažit usmířovat pohádané lidi, že i to je něco důležitého. Jednou jsem vzpomínal, že jsem si s křížkem v ruce stoupl mezi dva kluky, kteří po sobě chtěli házet ostrým kamením.

sv. Dominik Savio
sv. Jan Bosco
sv. Václav

Když byli první křesťané pronásledováni a ve vězení, chtěl jsem taky udělat nějaký hrdinský čin pro Pána Ježíše. Pořád se mně to ale nedařilo, ale řekl jsem si, že se nevzdám a že se budu pořád snažit být připravený pomáhat. Netušil jsem, že když mi svěříli svaté přijímání, abych je nenápad-

ně zanesl do vězení křesťanům, že to bude moje cesta poslední.

sv. Tarsicius
sv. Vít
sv. Konstantin

Od malička jsem byl vtipálek. Nejprve se mně to líbilo, všichni mě obdivovali, pořád se smáli mým vtipům a kouskům, ale když jsem dospíval, zjistil jsem, že mě nikdo nebere vážně. A když mě něco trápilo, tak si mysleli, že to hraju. Ale nepropadl jsem smutku. Prosil jsem Pána Ježíše, ať dokázu unést spolu s ním svá trápení a pro druhé mám jen radost.

sv. Filip Neri
sv. Tomáš Akvinský
sv. Jáchym

Žil jsem v dobách přemyslovských. Stal jsem se knězem a pak i biskupem v Praze. Za svého pobytu v Itálii jsem potkal poctivé a obětavé křesťany a moc mě trápilo, že u nás v Čechách neberou lidé Pána Ježíše moc vážně, i když jsou pokřtěni. Moc mě trápilo, že nevím, jak jim pomoci nebo jak situaci zlepšit. Rozhodl jsem se jít hlásat Pána Ježíše k sousedním Prusům, ale i tam jsem byl brzo umučený. Přesto až po mé smrti se mnoho změnilo k lepšímu.

sv. František
sv. Vojtěch
sv. Martin

Byla jsem dcerou krále Přemysla Otakara I. a všichni si přáli, abych se pak stala i českou královnou. Já jsem však pořád toužila patřit jen a jen Pánu Ježíši. Cítila jsem, že mě všichni budou ale nutit zůstat královnou a já se nebudu moct svobodně roz-

hodnout. Přesto se to s Boží pomocí podařilo a já se mohla stát klariskou, z čena jsem založila nemocnici (špitál) v Praze a svého tatínka jsem dokonce usmířila i s mým bratrem.

sv. Anežka
sv. Zdislava
sv. Klára

Neuměl jsem v životě nic jiného než válčit, bojovat, zabíjet. Můj tatínek, znamenitý voják, mě to učil od malička. Moc mě to mrzelo, že ostatní stavějí domy, obdělávají pole, tvoří různé výrobky a já to jen všechno ničím. Jak se z toho dostat? To jsem opravdu nevěděl. Až jednou jsem se rozdělil o plášť s žebrákem u cesty. A od té doby se všechno v mém životě změnilo. Nakonec se ze mě stal oblíbený a milovaný biskup.

sv. Martin
sv. Prokop
sv. Josef

Jako malý kluk jsem neměl na školu čas, musel jsem pomáhat rodičům při práci na poli i na statku, aby uživil naši rodinu. Byl jsem proto dost nevzdělaný a učení mně vůbec nešlo. Přesto jsem se strašně moc toužil stát knězem. Jen to učení, to byla nepřekonatelná překážka. A přesto se to všechno zázračně podařilo, prolezl jsem školou i seminářem a nakonec jsem stal svatým knězem, protože jsem měl velké pochopení pro prosté a nevzdělané lidi.

sv. Jan Maria Vianney
sv. Jan Sarkander
sv. Jan Nepomucký

Kvíz připravil tým maminek, katechetek a učitelek náboženství z farnosti Blansko.

Správné odpovědi: sv. Jan Bosco, sv. Jakub a Jan, sv. Monika, sv. Štěpán, sv. Markéta – Dagmar, sv. Ludvík a Zélie Martinovi, sv. Dominik Savio, sv. Tarsicius, sv. Filip Neri, sv. Vojtěch, sv. Anežka, sv. Martin, sv. Jan Maria Vianney.

RYTÍŘSKÉ LUŠTĚNKY

1. RADY ZKRACHOVALÉHO RYTÍŘE

Ne každému se podaří být úspěšným rytířem hned napoprvé. Zato vlastní zkušenost je k nezaplacení. Tento rytíř byl tak hodný, že se s námi o svoje zkušenosti podělil.

Vyber správné slovo do každé rytířovy rady a seřaď správně za sebou písmena, která ke slovům náleží. Dozvíš se TAJEMSTVÍ UDATNOSTI.

Doplň: rozhlédni A, turnaje H, kůň O, šípy A, košile V, meč D

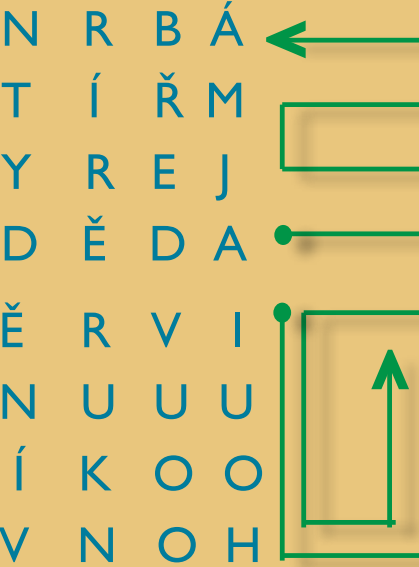
- Když se ti boří noha hluboko do země, mrkni, jestli ti na ní nestojí...
- Pamatuj, že ... je ostrý z obou stran.
- Zvyk je železná ..., nezapomeň si ji doma.
- Na rozcestí se ..., i když to v brnění není snadné, ať tě někdo nesejme dřív, než dojedeš do bitvy.
- Přesvědč se, že se opravdu jedná o tvoji vyvolenou, než se s někým pustíš do.... Závoje jsou zrádná věc.
- Bereš-li si s sebou luk, zkontroluj, že máš také ...

Tajemství UDATNOSTI:

je strach, který se modlí.

2. TATO ŠIFRA SKRÝVÁ RYTÍŘSKÝ UTIP

Autor: Lucie Pánková